

USNESENÍ

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 7. srpna 2019 odvolání **obžalovaného A. P.**, narozeného XXXXX v XXXXX, proti rozsudku Okresního soudu ve Znojmě ze dne 15. 5. 2019, č. j. 17 T 24/2019-362, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu ve Znojmě byl obžalovaný A. P. uznán vinným přečinem usmrcením z nedbalosti podle § 143 odst. 1 odst. 2 trestního zákoníku a přečinem těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1 odst. 2 trestního zákoníku. Těchto trestných činů se obžalovaný dopustil tím, že dne 15. 7. 2018 kolem 11:40 hodin v obci Rešice, okres Znojmo, na silnici II. třídy č. 396, v km 5,944, jako řidič nákladního vozidla Ford Transit, reg. zn. XXXXX, jedoucí od obce Rouchovany na obec Tulešice v pravotočivé zatáčce se dostatečně nevěnoval řízení vozidla a přejel do protisměru, kde došlo k tečnému střetu levé části vozidla s levou částí projíždějícího motocyklu značky KTM 950 Supermoto, reg. zn. XXXXX, řízeným M. K., narozeným XXXXX, který utrpěl smrtelné zranění, jeho spolujezdkyně A. M., narozená XXXXX, utrpěla zranění, a to těžký otřes mozku, tržně zhmožděnou ránu čela, traumatické krvácení pod měkké pleny mozkové v temenní oblasti vlevo, zlomeninu nosních kůstek, zhmoždění pravé plíce, průnik vzduchu do horní části pravé horní dutiny, vysloveno podezření na prokrvácení mezihrudí, zlomeninu levé klíční kosti, zlomeninu prvního a druhého žebra vpravo, nestabilní zlomeninu pánve vpravo, zlomeninu střední části těla pravé stehenní kosti s posunem úlomků, po zranění se rozvinula posttraumatická stresová porucha, kdy doba léčení trvá dosud, stejně tak podstatné omezení obvyklé činnosti, přičemž obžalovaný porušil důležité povinnosti dle § 4 písmeno a), b), § 5 odstavec 1 písmeno b), § 11 odstavec 1 zákona č. 361/2000 Sb.

Za uvedené přečiny byl obžalovanému uložen podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku a § 60 odst. 1 odst. 3 trestního zákoníku úhrnný trest domácího vězení ve výměře 2 let. Podle § 60 odst. 4 trestního zákoníku bylo stanoveno, aby se obžalovaný zdržoval v určeném obydlí na adrese XXXXX, v době od 19 hodin do 6 hodin ve všední dny, dále o víkendech a státních svátcích po celé dny. Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 let.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Milana Hašlíková

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit na náhradě škody resp. nemajetkové újmy poškozeným M. K., narozenému XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, nemajetkovou újmu ve výši 500 000 Kč a majetková škoda ve výši 28 596 Kč, D. Š., narozené XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, nemajetkovou újmu ve výši 500 000 Kč, R. K., narozenému XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, nemajetkovou újmu ve výši 250 000 Kč, P. K., narozené XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, nemajetkovou újmu ve výši 250 000 Kč, M. H., narozenému XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, nemajetkovou újmu ve výši 750 000 Kč a majetkovou škodu ve výši 77 000 Kč, A. M., narozené XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, nemajetkovou újmu ve výši 2 000 000 Kč. Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu byli výše uvedení poškození se zbytky svých nároků na náhradu nemajetkové újmy odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit na náhradě škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Regionální pobočka Brno, pobočka pro Jihomoravský kraj a Kraj Vysočina, Benešova 696/10, 659 14 Brno, IČ 41197518, částku 3 429 Kč a Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky, Praha 3, Vinohradská 2577/178, Vinohrady, 130 00, zastoupené pobočkou Brno, Cejl 5, P. O. BOX 216, 658 16 Brno, IČ 47114304, částku 538 700 Kč.

2. Proti tomuto rozsudku si podal včas odvolání obžalovaný. Odvolání obžalovaného směřovalo výhradně do výroku o trestu, resp. způsobu jeho výkonu a do výroku o náhradě škody ohledně poškozených M. H., narozeného XXXXX a A. M., narozené XXXXX. Obžalovaný upozornil na svoje konstantní, úplné doznání, upřímnou lítost, konfrontovanou tvář v tvář s bolestí poškozených, a na svoji aktivní spolupráci s probační úřednicí. Z důvodu zajištění vhodného zaměstnání a možnosti hradit škodu, má za to, že k jeho nápravě lépe povede uložení trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem na zkušební dobu. Podstatou napadení výroku o náhradě škody je pokyn ČSOB Pojišťovny, a.s. jako pojistitele z titulu tzv. povinného ručení, a to proti kvantifikaci nároku poškozených nezletilého M. H. do výše 750 000 Kč a A. M. do výše 2 000 000 Kč. Obžalovaný v této souvislosti odkázal na judikaturu Nejvyššího soudu, Vrchního soudu v Praze, Krajského soudu v Českých Budějovicích a další.
3. Na základě podaného odvolání přezkoumal Krajský soud v Brně napadené výroky rozsudku, i řízení, které jim předcházely, a to z hlediska vytýkaných vad. K postupu podle § 254 odst. 1 věta druhá trestního řádu nebyl důvod.
4. Řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, nevykazuje podstatné vady. Byla zejména zachována ustanovení trestního řádu zabezpečující právo obhajoby a objasnění věci.
5. Obžalovaný byl ohrožen úhrnným trestem odnětí svobody podle zákonné trestní sazby uvedené v § 143 odst. 2 trestního zákoníku ve výměře od 1 roku do 6 let. Obžalovaný nebyl dosud soudně trestán, v evidenční kartě řidiče má záznamy, ale vzhledem k době, která od spáchání přestupků uplynula, nelze k těmto záznamům přihlížet jako k přitěžující okolnosti. Obžalovaný se k trestné činnosti doznal, spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení i s probační a mediační službou. Obžalovanému přitěžovalo, že mu byl ukládán trest za dva trestné činy. Obžalovanému byl uložen úhrnný trest domácího vězení ve výměře dvou let. Takto uložený trest je s ohledem na osobu obžalovaného a jeho přístup ke spáchané trestné činnosti a sebereflexe trestem zcela přiměřeným. Jedná se přitom o trest, který je spojený s přímým výkonem. S ohledem na závažné a fatální následky spáchaných trestných činů je nezbytné, aby obžalovanému byl uložen právě trest spojený s přímým výkonem. Zákonu a skutkovým zjištěním odpovídá i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel uložený při polovině zákonné trestní sazby. Odvolací soud proto neměl důvod výrok o trestu rušit.
6. Pokud jde o výrok o náhradě škody, resp. nemajetkové újmy, ohledně poškozených, nezletilého M. H. a A. M., krajský soud konstatuje, že i tento výrok odpovídá zákonu a skutkovým zjištěním. Krajský soud se v tomto směru zcela shoduje s odůvodněním napadeného rozsudku, zejména pod

body 11., 12., 13., ve kterých nalézací soud precizně odůvodnil své rozhodnutí ohledně přiznané nemajetkové újmy poškozeným, resp. náhrady škody. Krajský soud zdůrazňuje, že poškozený zemřelý M. K. se na vzniku dopravní nehody žádným způsobem nepodílel. Pokud jde o nezletilého poškozeného, bylo jednoznačně prokázáno, že se zemřelým M. K. měl intenzivní pravidelný kontakt a jeho smrt mu způsobila značné duševní útrapy. Okresní soud zvážil nejenom tyto útrapy vzniklé náhlou a nečekanou smrtí zemřelého, ale i věk pozůstalého. Ztráta jednoho z rodičů je ztrátou jednoho ze základních lidských vztahů. Ztráta rodiče ve věku nezletilého poškozeného je i ztrátou významné životní jistoty. Proto je nutné nezletilým poškozeným poskytnout za nemajetkovou újmu i nezbytnou finanční satisfakci, která v tomto případě odpovídá částce 750 000 Kč. Pokud jde o poškozenou A. M., která následkem dopravní nehody ztratila budoucího manžela a utrpěla závažná zranění, odvolací soud i v tomto případě neměl pochybnosti o důvodech a výši přiznané nemajetkové újmy v částce 2 000 000 Kč. Nároky poškozené byly spolehlivě prokázány. K pečlivému odůvodnění výroku o náhradě nemajetkové újmy poškozené A. M. v odůvodnění napadeného rozsudku lze pouze dodat, že poškozená utrpěla jako zcela nevinná účastnice silničního provozu v mladém věku závažná zranění, jež jí způsobila značné fyzické i psychické utrpení. Poškozená postupuje opakované operace, objevují se další následky úrazu, které kromě fyzických útrap ovlivňují její psychiku a jsou i značným zásahem do lidské důstojnosti. Krajský soud proto uzavírá, že výrok o náhradě škody, resp. nemajetkové újmy i ohledně poškozených, nezletilého M. H. a A. M., nebyl důvod rušit.

7. Z výše uvedeného je zřejmé, že odvolání obžalovaného A. P. nebylo důvodné, a proto je Krajský soud v Brně podle § 256 trestního řádu zamítl.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. a), b)cc), § 140 odst. 1 trestního řádu).

Lze však proti němu **podat dovolání** (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst. 1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvysledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvysledně podaném dovolání činí **10.000,- Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno 7. srpna 2019

JUDr. Hana Kleinová v. r.
předsedkyně senátu